

priveditev zlorabljal v politične namene. Že 17. m. zvečer imel je neki duhovnik iz Štajerske pridigo, ki je bila v začetku prav lepa, ki se je potem s politiko pečala. Dotični duhovnik je bil slavošpove, ker so na podjetjem Štajerskem to zadnjih državnozborskih volitvah sami klerikalni kandidati zmagali. Dne 18. t. m. zutraj se je zopet vršila pridiga, v kateri pa se je govorilo izključno samo o politiki. Ko se je napravilo isti večer izprehod ob morju, so na nekem čolnu, na katerem so bili skoraj sami duhovniki, isti pričeli narodno-hujskajočo pesni spreparati in na koncu so kričali „duhovniki kristanske ljubezni“ zopet: „Črna zemlja naj izgrene vsacega nemčurja“. Ni čuda, da se ljudstvo vedno bolj obrača od pridieb političnih duhovščine, ki pozna le še enega „boga“ — svojo sebično hujskajočo politiko!

V celjski okolici imajo precej prvaških hujščakov, ki dostikrat ne vedo, kaj delajo. Med temi se odlikuje zlasti Janezek Radaj, ki pravzaprav sam o sebi ne ve, kaj da je. Dne 28. mesinca šel je ta prvaški fantek v večji družbi proti „Sokolskemu domu“. Pri vojašnici hotel nekoga soldata pretepetsti, a ta je potegnil bajonet in se je branil. V službi stoječi lajtnant Kukulic je vojaka vprašal, kaj da je in ga poslal naprej v vojašnico. Radaj pa je oficirja opsoval in se izdajal za „uradno osebo“. Le hladnokrvnosti oficirja se ima Radaj zahvaliti, da ni bil takoj občutno za ušesa prijet. Sramotil je tudi cesarjevo suktnjo. Vsled vsega tega ga je delavno pravdnništvo zasledovalo. Sodnija obsoleda je Radeja na 150 kron globe odnosno 10 dni zapora. Mislimo, da bo ta prvaški hujščak kaj pametnejši postal. Vedno namreč ne bo tako prizanesljivih ljudi dobil in ako bi v šunjanju nadaljeval, znalo bi se mu enkrat kaj neprijetnega pripetiti. Prvaki pa so na tega hanka lahko ponosni!

Prvaki v Slovenj-Gradcu žalujejo . . . črne nastave razobežajo in kakor češplje debele solze nastavajo . . . Tužna majka Slavija! — Kaj se je na božjo voljo zgodilo? No, glavnega voditelja slovenskega prvakov so dali pod ključ. Že v zgodnji številki smo poročali, da so zaprli prvaka Druškoviča zaradi goljufije v zmišl. § 199a. Ta Druškovič bil je najstrastnejši prvaki hujščak. Vse, kar je bilo naprednega ali nemškega, je zaničeval iz dna svoje duše. Suvastvo proti nam je presegalo pri temu posejaku vse meje. Vedno je Druškovič vpil „svoji k svojim“, vedno je pridigoval bojkot naprednih trgovcev in obrtnikov, vedno je povadigoval „narodne štacune“ v deveta nebesa. Zanj pa je padel v blato! Vse prvaške krasote je konec in med štirimi zidovi ječe se boče vse slovensko navdušenje ohladilo . . . Stvar pa je bila sledeča: Prvaški Jože Druškovič žalil je klobučarja g. Debelaka; da bi ga lažje bojkotal, ga je tudi na vse mogoče načine obkotal. Vsled tega ga je klobučar tožil. Zdaj je ozelo Druškoviču korajžno srce v hlače. Poskušal je, da bi dve osebi h krivemu pričevanju zapeljal. Čevljarju Vodovniku in Starevasi je dal 2 kroni, da bi mu pri tej goljufiji pomagal. Vodovnik je plačal pričoma par litrov vina in ju je nagovarjal. Ali prič sta to končno povedali in tako sta prišla Druškovič in Vodovnik zaradi zapeljavanja h krivemu pričevanju pred sodnijo. In sodnija je o b s o d i l a Druškoviča na tri mesece, Vodovnika pa na dva meseca težke ječe. S tem je to žalostno poglavje končano. Podobljivo je iz vsega tega, da se prvaki ne bojijo niti pred krivo prisego in pred goljufijo, kadar hočejo političnemu nasprotniku škodovati. Druškovič je drugim jamo kopal, padel je pa sam vanjo. Prvaki pa naj le za njim jokajo! Slovensko ljudstvo bo prvaške junake že izpoznalo!

Volilne sleparije. Znano je, da so klerikalci pri zadnjih državnozborskih volitvah velikanske volilne sleparije izvrševali. „Slov. narod“ poroča, da se je prišlo v volilnem okraju dičnega dr.

Benkoviča takim nepopisnim sleparijam na sled. Seveda imajo politični duhovniki pri teh sleparijah največ opraviti. Proti kaplanu Tratniku v Reichenburgu se je baje tudi že kazensko preiskavo pričelo. Istotako stoji več klerikalnih občinskih predstojnikov v kazenski preiskavi zaradi volilne goljufije. Bodemo videli, kaj je na tej stvari. Sicer pa itak ni nič novega, da so črni gospodje vkljub svojemu jezičnemu krščanstvu ligurianska sredstva laži in sleparije rabili!

Ljutomerski dr. Grossmann v zanki. Padel je torej, padel globoko in noben vrag mu ne pomaga več. Dr. Grossmann je človek, ki je za pošteno javnost nehal biti. Kaj si je ta češko-slovensko judovski advokat vse domišljal, na kako nesramni način je pri vsaki priložnosti blatil naprednjake in nemške Ljutomeržane. Delal se je za „odrešenika“ slovenskega ljudstva in v rdeči sokolski sraji je hotel kakor novi Garibaldi premagati „Štajerčevo“ stranko . . . In zdaj? Zdaj si je zadrnil zanjko, katero si je sam okoli vratu položil! Cela zadeva je precej znana in precej zanimiva. Pri sodnji se je namreč nič manj in nič več dokazalo, nego da je dr. Grossmann na sleparski način stare, že porabljene koleke za novo rabil in na ta način državo goljufal. Kakor znano, očitala sta mu to sleparijo že davno njegova nekdanja sollicitatorja gg. Andrej Vrabl in Rudolf Vouk. Vsled tega ju je prvaki vodja dr. Grossmann tožil. Tožena sta pred sodnijo ponudila dokaz resnice, ki pa je bil le deloma dopuščil. Vsled tega sta bila toženca pri prvi sodnji zaradi žaljenja dr. Grossmannove „časti“ obsojena. Ali pritožila sta se na drugo inštanco, ki je prvo sodbo razveljavila in novo razpravo razpisala. Pri tej drugi razpravi je bil veliki sokološ dr. Grossmann moralno obglavljen. Dokazalo se je namreč, da je v resnici stare koleke za nove porabljal, da je imel neko tekočino pod imenom „Sphinx“, s katero je pisavo na starih kolekih odstranil, da je na ta način pri ljutomerski posojilnici in drugod sleparil itd. Ker se je vse to dokazalo, bila sta gg. sollicitatorja oproščena. Z drugimi besedami povedano: dr. Grossmann je pred sodnijo kot goljuf proglašen. Obžalujemo ljutomerske Slovence, da so se pustili toliko časa od tega dičnega „sokola“ voditi, pravzaprav za nos voditi. Obžalujemo jih, kajti sramujejo se gotovo sami. Dr. Grossmann pa naj pobere šila in kopita in naj se skrije, kamor hoče, samo daleč naj se skrije, kajti kdor ga pozna, mora proč pogledati, kadar tega voditelja slovenskih prvakov sreča!

Prostovoljna požarna bramba v Ormožu praznovala je preteklo nedeljo 25 letnico svojega obstoja. Slavnost je bila jako lepa in veličastna. Mnogo sosednih požarnih bramb je prihitelo že z jutrajnim vlakom; posebno mnogoštevilno so prišli požarniki iz Ptuja (z deško gobdo ptujsko), iz Bukovc (nova požarna bramba), iz Dornave, iz Frankovc, pa tudi zastopstva raznih drugih požarnih bramb; celo iz Celja so prihiteli za-

stopniki. Na kolodvoru so tuje goste pričakovali domači požarniki z njih načelnikom g. Bauer. Potem se je vršil ob zvokih godbe in v velikem navdušenju prebivalstva obhod po metu. Bilo je čez 300 požarnikov, ki so prišli ormoške tovarise počastili. Pred občinsko hišo so se potem vstavili. Mesto je bilo vso v zastavah. Ormoški župan g. K a u t z h a m m e r je potem v krasnih in vznešnih besedah raztolmačil pomen 25 letnice prostovoljne požarne brambe ormoške. Nje načelnik g. Bauer imel je daljši govor, v katerem je popisal delovanje gasilcev, ki so vedno pripravljeni, žrtvovati svoje zdravje in življenje za blagor bližnega. Obema govoroma se je burno odobravalo in se jima je zaklacio gasilski „Gut Heil“. Načelnik okrajne zveze požarniških društev, g. Joh. Steudte je potem pozdravil in čestital Ormožanom na njih vrli brambi. Omenil je potem, da je tudi 11 mož ormoške požarne brambe, ki so skozi vseh 25 let člani. Te vrle može je presvitli cesar odlikoval. Nato se je tem odlikovanim pripela cesarska medalja na prsa. S tem je bila dopoldanska slavnost končana. Popoldne so imeli ormoški požarniki najprve šolske vaje na dvorišču svoje hišice, potem pa veliko taktično vajo, v kateri se je zlasti pomanjkanje vode neprijetno pokazalo. Vaja sama je dokazala, da so tamošnji požarniki prav dobro izvežbani. V vseh prostorih in na vrtu Baurrova restavracije se je vršila potem ljudska veselica s koncertom, ki je prav lepo in prijetno uspela. Lepe besede pozdrava in lepe čestitke sta govorila gg. Steudte in Bauer. Nato je prišel do besede deželni poslanec g. Ornic, katerega so zbrani burno pozdravili. Tudi on je imenitno govoril in častil požarniški stan, ki ne pozna ne narodnostnih ne drugih razlik, kadar je treba pomagati. V velikem navdušenju je končala ta lepa slavnost. Vrlim ormoškimi gasilcem pa čestitamo tudi mi prav iz srca za njih lep napredek. Gut Heil!

Iz Polzele (Heilenstein) se nam piše: „Razglas. Vodstvo nemške privatne ljudske šole v Polzeli daje tem potom na znanje, da se bo izvršilo vpisovanje šolarjev za šolsko leto 1911/12 v nedeljo, dne 30. julija in v nedeljo, dne 6. avgusta v urah od 10. do 12. ure popoldne in od 2. do 4. ure popoldne. Vpisavanje se vrši v šolskem poslopju. — Polzela, dne 25. julija 1911. — Engelbert Goltschnigg, šolevodja.“

Odlikoval je cesar za 25 letno požarniško delo sledeče člane prostovoljne požarne brambe v Ormožu: Bauer, Baumann, Kikl, Krentz, Kucharitsch, Pettowar, Plochl, Puntigam, Rakuscha, Zeinko in Zugmeister. Čestitamo vrlim tem požarnikom iz vsega srca!

Pri kopanju v Dravi je v Mariboru učenec Karl Skerlec utonil. Ni ga bilo mogoče rešiti.

Detomor. V Laškem trgu so zaprli posestnikovo hčerko Franciško Ramsak, ki je baje porodila otroka pa v gozdu zagrebala.

Grozni čin očeta. V Trbovljah je delavec Anton Hlebič svojemu otroku vrat prerezal in

Politična šala.

Zadnje čase se je zopet mnogo v Črnigoti govorilo; vsi važni politični dogodki so bili zaradi dogodkov v tej državi za trenutek pozabljeni. Na to dejstvo se zanaša tudi današnja politična karikaturna. Sužek ali palček (Zaunkönig) je najmanjši ptič; vendar pa je hotel postati kralj vseh živali. Naša slika kaže nato bajko in omeni to za njen napis: »Panika v evropskem zoologičnem vrtu ali znoreli palček«. Mi vidimo nemškega orla, turškega mačka, italijanskega leva, dvojnega avstro-ogrškega orla, nadalje ruskega medveda, kateremu sedijo srbska in bulgarska vrana na hrbtu, angleškega leva in francoskega petelina! Vsi so grozno razburjeni, kajti nad njimi frči prevzetni palček, črnogorski kralj Nikita. . . Slika bo gotovo mnogo smeha vzbudila.

Die Panik im europäischen zoologischen Garten — oder der wahnsinnig gewordene Zaunkönig.

Zobna kréma
KALODONI
Ustna voda 40

veca val. sel je, kov. ila. dejo s to jani leta tega pri tuje se- vem rod- preč pil: stim ču in režu da po- zati. od aste last, emo nami t. vršil mem temu lista iprve pa je dava tčov. res a, da nsko- Tako - Mi- po- trta z na- jo in ata v ez. . . pozna t. m. t pri 1100